

ikke synes om at faa dette Ord „folkelig Undervisning“ ind paa Universitetets Budget. Men naar det derimod gælder at faa Penge til Universitetets Udgifter — og Universitet faar jo i hundredetusindvis af Statskassen — er der ingen Angst. Jeg mener nok, at Universitetet ikke kan klage, Statskassen maa jo hvert Aar betale flere hundrede Tusinde til dets Underbalance; men saa maa man ogsaa finde sig i at faa en Post paa 2,000 Kr. ind paa Budgettet, — som Statskassen ogsaa betaler — selv om det hedder „folkelig Undervisning“. Det hedder nu en Gang Universitetsundervisning, og skal det være Universitets Lærere, der tage sig af denne Sag, skal den ogsaa høre Universitetet til. Der er ingen Grund til at rejse Strid om denne Sag, men tværtimod til at tage mod Bevillingen med Tak og sige, at det er godt, at man fra Rigsdagens Side vil have Universitetets Lærere ud paa Landet og tale til Befolkningen, og at Universitetet med Glæde vil administrere disse Foredrag, naar Rigsdagen giver Pengene.

Ændringsforslag Nr. 93, som angaar den Classenske Legatskole, har jeg allerede nævnt under Krigs- og Marineministeriet. Det gaar ud paa at bevilge 6,000 Kr. til Leje af Lokaler for Skolen og 7,500 Kr., for at den skal give Undervisning til Søværnets Underofficerers Børn. Denne Skole var oprindeligt for Børn af Artilleriets Underofficerer. Ved Bidrag fra Statskassens Side blev det gjort muligt at optage ogsaa Børn af Hærens andre Underofficerer. Nu vil man gaa til, at ogsaa Marinens Underofficerer skulle have deres Børn frit i denne Skole. Den henlægges under Kultusministeriet, fordi de øvrige Skoler af samme Art findes der. Forud for Loven af 1868 havde Søværnets Underofficerer fri Skolegang for deres Børn i Søetatens Skoler, og det er nu Mening, at de skulle kunne faa Børnene frit i Skole her. Bevillingen er beregnet efter det formodede Børneantal — sikkert kan man jo ikke angive Børneantallet — og der er da foreslaaet oprettet 5 Klasser. Man haaber at faa dem indrettede i Skoleaarets Løb.

Jeg skal dernæst forbigaa en Række Forslag, som der ikke er nogen Grund til at opholde mig ved, medmindre der gives mig særlig Anledning af ærede Medlemmer eller af den ærede Minister. Jeg skal blot i Forbigaaende nævne Forslaget Nr. 101 om 300 Kr. til Udarbejdelse af Planer for Blindeinstituttets Forberedelsesskole paa Refsnæs. Ved 2den Behandling tiltraadte

vi ikke Forslaget, idet vi ingen Oplysninger havde om, hvorledes man vilde indrette sig med Blindeinstituttet i det hele taget. Disse Oplysninger have vi heller ikke nu. Naar vi desuagtet have tiltraadt Forslaget nu, er det, fordi Ministeren sætter særlig Pris paa at faa disse 300 Kr. til Udarbejdelsen af Planerne. Vi tiltræde det altsaa, men vi forbeholde os Frihed over for det endelige Forslag om Flytning af Blindeinstituttet og om Ordningen i det hele taget. Der er her blot Tale om 300 Kr. til Udarbejdelse af Planer, og naar Planerne foreligge, maa Rigsdagen staa i enhver Henseende frit og ikke i nogen Henseende være bunden til en fremtidig Ordning.

Der er saa stillet Forslag om Understøttelse til Børnehjem. Af disse skal jeg blot omtale et, nemlig Forslaget Nr. 105, som angaar en Understøttelse paa 2,000 Kr. som forhøjet Tilskud til Børnehjemmet „Himmelbjerggaarden“. Naar dette Forslag ikke er tiltraadt, saa ligger deri ikke en Miskendelse i nogen Henseende af Budde's Betydning for Børneopdragelsen. Tværtimod vilde Udvalget, naar der var Tale derom, sige, at Udvalget i højeste Grad skatter hans Gerning paa Børneopdragelsens Omraade her i Landet. Men Forslaget er ikke tiltraadt, fordi Udvalget finder det noget betænkeligt stadig at yde større og større Tilskud til Hjemmet paa „Himmelbjerggaarden“, uden at der kommer nogen endelig Ordning i Stand, som kan vise, hvorledes Hjemmets Fremtid vil blive. Budde begyndte med et mindre Børnehjem, og det var hans Mening, at det ikke skulde være noget særlig stort Hjem; saa vidt jeg erindrer, ansloges Antallet til 50. Han fik Laan af Statskassen og Tilskud af denne, og saa steg Tallet hurtigt og naaede til Hundrede. Vi forøgede Laanet og Tilskuddet, men forhandlede saa med Ministeren, om han ikke kunde tilkendegive Budde, at man fandt det betænkeligt, at han indrettede et meget stort Hjem derovre, saaledes at der kom noget kasernemæssigt over det, og den daværende Kultusminister tilkendegav ham, at man ikke ønskede et større Børneantal i Hjemmet end 120. Ikke desto mindre har han nu optaget over 150, saa vidt jeg ved. Der optages stadig flere Børn, og derfor søges der ogsaa stadig større Tilskud og flere Laan. Her er Tale om atter at forhøje Tilskuddet med 2,000 Kr. Han har nu et aarligt Tilskud paa 7,880 Kr., og han har af Statskassen faaet 3 Laan, nemlig 40,000 Kr. i 1897, 25,000 Kr. i 1899